

MOČ MATERINE LJUBEZNI

V rodovitni dolini pod Andi je živel miroljubno pleme. Nekega dne je roparska tolpa, ki se je skrivala v gorah, napadla vas in jo oropala.

Med plenom je bil tudi otrok, ki so ga roparji odpeljali s seboj.

Ljudje v dolini so vedeli, da bo težko priti do dečka, ker v tiste strmine ni bilo nobene poti, roparji pa tudi niso pustili sledi za seboj. Vseeno pa so poslali skupino najbolj pogumnih vojakov, da bi otroka poiskali in ga pripeljali domov.

Možje so na vse načine poskušali splezati v hribe, zdaj z leve, zdaj z desne strani. Kljub trudu po nekaj dneh naporenega vzpenjanja niso prišli daleč.

Ko so spoznali, da je njihov trud zaman, so sklenili, da se vrnejo v dolino, ne da bi opravili svojo nalogo.

Tedaj pa so zagledali dečkovo mater, ki se je spuščala z gore, na katero se oni niso mogli povzpeti. Na hrbtu je v culi nosila svojega sina. Le kako ji je uspelo?

Eden od mož jo je ustavil in vprašal: »Mi smo najmočnejši možje v vasi, pa se nismo mogli povzpeti na goro. Kako je tebi uspelo?«

Žena je mirno odvrnila: »To pač ni vaš otrok!«